

Jewish History Blog

Reparations From Germany?

Menachem Begin protesting against the Reparations from Germany Agreement in March 1952. The sign reads: "Our honor shall not be sold for money. Our blood shall not be atoned by goods. We shall wipe out the disgrace!"

To accept or not to accept? That was the question.

On top of all the new economic and military problems the new State of Israel had to face, it had to deal with one of the most explosive and emotional issues imaginable: Should they accept reparations from Germany?

Dr. Nahum Goldman, and the World Jewish Congress, negotiated the matter and signed a reparations agreement in 1952. Under this agreement, Jews who suffered personally were entitled to reparations, and the state itself received a grant of \$750 million to be paid over 12 years. It also received a great deal of industrial goods and infrastructure, including German railroads, trucks, buses, etc.

This issue struck to the emotional core. It ripped the country in half. Even today, after time has taken its toll, it can lead to heated feelings. Back then, the wounds were still raw, the nerve still exposed.

Menachem Begin was thrown out of the Knesset for calling to reject any reparations coming from Germany. He threatened civil war over it. He was quoted in the newspaper as saying:

When they [the Haganah] fired on us with their canons, I gave the order: No [referring to the 1948 incident of the Altalena]. Today I give the order: Yes. This will be a war of life or death....

Go surround the Knesset, as in the days of Rome. When the Romans wanted to set up an idol in the Holy Temple the Jews came from all corners of the country, surrounded the building and said, 'Over our dead bodies.' To this Knesset, I say there are things in life that are worse than death....

We will give our lives. We will give our families. We will say good-bye to our children. But we will not accept money from Germany. I know that you [Ben Gurion's government] have power. You have prisons, camps, an army, police force, detectives, artillery and machine guns. I know you can drag me off to a concentration camp. We will sit together with them. If necessary we will die together with them. But we will not accept reparations from Germany.

Begin was suspended from the Knesset for three months over this speech. (Begin holds the record for the most and longest suspensions in the Israeli Knesset. That is why his election as Prime Minister years later was such a startling event.) Despite his strong words, the matter was brought to a vote and passed in the Knesset 61-50.

By the end of 1965, Israel had received \$822 million in German reparations. (As an aside, it was West Germany that paid all the reparations. East Germany, under Soviet control, claimed innocence. It was all the Fascists' fault, they said.) Without them, it is hard to imagine how the country could have been built. However, it was a terrible thing because it carried the implication that somehow the account had been squared.

Of course, from a human standpoint it was not and could never be compensated for. But even from a monetary point of view, it is estimated that the Jewish people lost between \$10-12 billion worth of property as a result of the Holocaust. The \$822 million though vital did not even get near that figure. At the same time, it increased the moral dilemma and divided the country bitterly.

[Subscribe to our blog](#) via email or RSS to get more posts like this one.

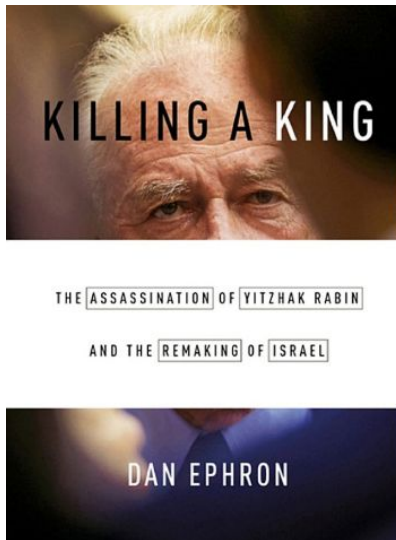
[Share/Save](#)

Posted in: [European Jewish History, Israel/ Zionism, Modern Jewish History](#)

by Berel Wein

Comments Off

September 23, 2012

In early March 1995, Rabin named Carmi Gillon to head Shabak, an appointment that symbolized more than anything the new priorities in the agency. Gillon had never served in the Arab Affairs Department. He started his career with the Dignitary Protection Unit—the equivalent of the American Secret Service—and made his reputation in the Jewish Affairs Department, having broken up the Jewish Underground in the 1980s. No one in Shabak knew more about right-wing extremism than Gillon. On his sabbatical in 1990, he wrote a master's thesis about the radicalization process under way on the right, which he said “pushes the extremists even further towards the margins, both ideologically and in terms of their willingness to take dangerous action.”

Almost immediately, Gillon took steps to protect Rabin. But he met resistance from an unexpected source—Rabin himself. In March, Gillon decided to order an armored car. Astonishingly, Israeli prime ministers to date had been chauffeured in regular American-made vehicles, usually a Chevrolet Caprice. The agency appointed a team to pick the right model. The most secure cars in the world were made by Mercedes, but because of the sensitivities involved—still, fifty years after the Holocaust—ordering a German car for Rabin was out of the question. Instead, Shabak purchased an armored Cadillac, similar to the model the Secret Service used to ferry President Clinton around at the time.

Killing A King~

, Chapter 6

Nefesh HaRav _____ (Rav Herschel Schachter), pgs. 87-88

א) זכורני היאך שדרש רבנו ברבים נגד קבלת תשלומי דמי הפיצויים מגרמניה, משני טעמים. האי, שלא יקבלו הם את ההרגשה שכאילו בזה הם מתכפרים ויוצאים ידי חובת אשמתם.²⁶ והבי, דמדינא דין עמלק יש להם לגרמנים,²⁷ ואסור לנו ליקח מהם שום דבר. ושמעתי שאחר הרבה הרבה שנים הביע רבנו לאחד מתלמידיו, שאולי הוכיחה ההיסטוריה²⁸ שעמדתנו ודעתנו בזה לא היו נכונות, שהרי לולא ריבוי הסיוע הכספי מגרמניה, לא היתה המדינה יכולה להתפתח.

2. Shu"t Az Nidberu 2:77 (Rabbi Binyamin Zilber)

עז

מחיית עמלק

בס"ד יום כ"ה אד"א תש"ל.
שלו' וברכה. מענה על המכתב שנתקבל תמול. אין שום איסור וחרם לקנות תוצרת גרמני' יותר משאר גוים. ומה שיש אומרים שמקובל שעשו חרם על ספרד, אין חל החרם על גרמני'. וגם לפי האומרים שיש חרם על ספרד, החרם היתה בעיקר שלא לגור שם והכל מפני גזירות השמדות שהרבה לא עמדו בנסיון. וחלילה לחדש תורה חדשה שיש בזה מצות מחיית עמלק כי עד יבא שילה יהי' בעלם מאתנו מי הוא זה עמלק האמיתי לכן נראה שאין מקום להתמיר בזה מפני שאומרים שיש בזה ענין „מצפוני" כיון שזה גורם להשכיח „כי אשר שבט אפי".

עניין של רגש

בט"ו כסלו תש"ל (נרפס ב'תשורה' - כ"ט
בכסלו תשס"ג, עמ' 84-85) כותב הרבי במענה
לשאלת יהודי ממדינת וירג'יניה:
"שלום וברכה!"

שהעם הגרמני של היום הוא שונה לגמרי מהעם
הגרמני של לפני שני עשורים.

שואה רוחנית

"ה'פיתרון הסופי' שהיטלר יימח־שמו רצה
לבצע יכול לבוא וללבוש צורה של תהליך סמוי
שהוא לא פחות הרסני מזה הגשמי - הכוונה
להתבוללות ונישואי תערובת תהליך שהחל
בגרמניה הרבה לפני היטלר ימ"ש, כשחלק מבני
העם היהודי השתדלו להסתיר את זהותם היהודית
ולהתנהג כמו שכניהם ועמיתיהם הגרמנים וכו'" -
הסביר הרבי במכתב באנגלית, מט"ו בכסלו תש"ל
(תשורה' כ"ט בכסלו תשס"ג, עמ' 85). הרבי מסיק
מכך שכל מי שמודע למצב זה מחוייב להתגייס
לעצירת גל ההתבוללות ולעסוק בפעילות חיובית
ומסורה לחיזוק הערכים הנצחיים של היהדות
והמוסדות התורניים שבקהילתו ובסביבתו.

מאשר אני קבלת מכתבו מה'14 בנובמבר, בו
הוא שואל דעתי האם להימנע מקניית תוצרת
גרמניה היא "הפגנת חולשה או הנהגה לא כשורה",
ומוסיף ש"שואל כיהודי, לאור ההלכה והמנהג".
ברור הוא שהשאלה הנ"ל היא יותר עניין של
רגש מאשר הלכה או מנהג. לכן, כמו בכל עניין של
רגש, קשה להביע דעה שתתקבל על־ידי כולם.
מכל־מקום, בטח אי־אפשר לקרוא להנהגה כזו
"חולשה", אדרבא, החלטה כזו דורשת רצון חזק,
בפרט שהיא כרוכה בקושי כלשהו.
גם אי־אפשר לקרוא להנהגה כזו "הנהגה לא
כשורה", כי מבוססת היא על ההנחה שהנהגה
זו היא בכלל "זכור את אשר עשה לך עמלק". כי,
כידוע, האכזריות הבלתי־אנושית כזו, שממנה סבלו
אחינו חסרי ההגנה והחפים מפשע, לא בוצעו על־
ידי קבוצה קטנה, אלא מתוך ידיעה, הסכמה ואף
שיתוף־פעולה של הרוב המכריע של העם הגרמני.
יתר על כן, אינני סבור שיש אחד שמאמין ברצינות

4. Bereishit Ch. 16

14 ...and in the end they shall go free with great wealth.

5. Shemot Ch. 3

21 And I will dispose the Egyptians favorably toward this people, so that when you go, you will not go away empty-handed. 22 Each woman shall borrow from her neighbor and the lodger in her house objects of silver and gold, and clothing, and you shall put these on your sons and daughters, thus stripping the Egyptians."

Rashbam- ושאלה אשה משכנתה, as an outright gift. After all, G'd had encouraged the people to ask for these gifts, the Torah telling us in verse 21 that G'd would make the people favourably disposed towards the Israelites so that they would not refuse such requests... This is the principal meaning of the verse and it effectively silences the heretics who speak of the Jews borrowing and not giving back these trinkets.

6. Talmud Bavli, Sanhedrin 91a

Miztrayim came to debate with Yisrael in front of Alexandrus Mukdon. Chachamim allowed Gaviha to answer. **Miztrayim:** "...Va'Yash'ilum" - return the gold and silver that you borrowed **Gaviha:** Your source that we borrowed from you is the Torah, and it says "u'Moshav Bnei Yisrael...b'Miztrayim..." - you owe us wages for 600,000 people working for 430 years! Miztrayim asked for three days to find an answer. They did not find an answer...¹

7. Shemot Ch. 12

36 And the LORD had disposed the Egyptians favorably toward the people, and they let them have their request; thus they stripped the Egyptians.

Rashi- and they lent them: Even what they [the Israelites] did not request, they [the Egyptians] gave them. You say, "[Lend me] one." [They responded,] "Take two and go!"

8. Ramban Shemot 10:29

לא אוסיף עוד ראות פניך פעם אחרת אחרי צאתי, כי במכת הבכורות לא ראהו, כי טעם ויקרא למשה ולאהרן (להלן יב לא), שהלך עד פתח ביתם וצעק בחשך קומו צאו מתוך עמי (שם). או ששלח להם על יד המצרים שנאמר בהם (שם לג) ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ. ויתכן שיאמר לא אוסיף עוד ראות פניך, בהיכלך, שלא אבא עוד אני אליך, וכך אמרו באלה שמות רבה יפה אמרת, אל תוסף ראות פני עוד, איני בא אצלך, אתה בא אצלי:

9. Shemot Ch. 10-11

24 Pharaoh then summoned Moses and said, "Go, worship the LORD! Only your flocks and your herds shall be left behind; even your children may go with you." **25** But Moses said, "You yourself must provide us with sacrifices and burnt offerings to offer up to the LORD our God; **26** our own livestock, too, shall go along with us—not a hoof shall remain behind: for we must select from it for the worship of the LORD our God; and we shall not know with what we are to worship the LORD until we arrive there." **28** Pharaoh said to him, "Be gone from me! Take care not to see me again, for the moment you look upon my face you shall die." **29** And Moses replied, "You have spoken rightly. I shall not see your face again!" **1** And the LORD said to Moses, "I will bring but one more plague upon Pharaoh and upon Egypt; after that he shall let you go from here; indeed, when he lets you go, he will drive you out of here one and all. **2** Tell the people to borrow, each man from his neighbor and each woman from hers, objects of silver and gold." **3** The LORD disposed the Egyptians favorably toward the people. Moreover, Moses himself was much esteemed in the land of Egypt, among Pharaoh's courtiers and among the people.

¹ רבינו בחיי שמות פרשת בא פרק יא - (ב) וישאלו איש מאת רעהו. ... ואין זה גניבת דעת שיצוה בה הקב"ה ח"ו, אבל היה הדבר מותר להם, שהרי העבודה שעשו להם אין לה ערך ואין לשכר המלאכה ולשויה סוף ותכלית...

10. Ramban Shemot 11:3

...ויש אומרים כי בעיני העם, עם מצרים ולא אמר בעיני פרעה ובעיני עבדיו, כי השם אמץ את לבו כנגד משה ודבר לו שלא כהוגן עתה פעמים (לעיל י' י, כח), כי רצה ה' שיבא אליו וישתחוה לו כבא אדם אל שונאו, כי כל זה גדולה ומעלה למשה. ולא יתכן לפרש כי ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים הוא חן ההשאלה, כי עתה בזמן ההבטחה לא יאמר "ויתן ה'", אבל היה אומר "ואני אתן את חן העם", ולמטה בשעת מעשה נאמר וה' נתן:

11. Shemot Ch. 1

But the more they were oppressed, the more they increased and spread out, so that the [Egyptians] came to dread the Israelites.

12. Beit HaLevi al HaTorah (R. Chaim Soloveitchik, Poland, 1853-1918), p. 93

וזה שאמר
במדרש כיון שהפירו נריח מילה הסך האהבה
שהיו אוהבים אותם לשנאה שנאמר הסך לבס
לשנאה עמו, דמקודם שהיו הם מבדילין עצמם
מן המצריים היו המצריים אוהבין אותם דאין
בזה שום חשש נזק כיון דהישראל היה מרחיק
עצמו, ואח"כ הבדיל הקב"ה את המצריים
מהם ע"י השנאה. ושפיר חשיב הכתוב זה כחוק
הטובות דזה היה עיקר הצלחתן של ישראל
שישארו עם קדוש ומונדל בפני עצמן, ומוזה
צמחה כל הגאולה אח"כ:

13. Shemot Ch. 11

8 Then all these courtiers of yours shall come down to me and bow low to me, saying, 'Depart, you and all the people who follow you!' After that I will depart." And he left Pharaoh's presence in hot anger.

Rashi- וירדו כל עבדיך AND ALL THY SERVANTS SHALL COME DOWN [UNTO ME] — He showed respect to the king, for as a matter of fact ultimately Pharaoh himself came down to him at night, (Exodus 12:31) "And he said, Arise, go out from the midst of my people"; but Moses did not at the outset say to him, "And thou shalt come down to me and shalt prostrate thyself", out of respect for the king, (Exodus Rabbah 7:3)

14. Devarim Ch. 23

8 ...You shall not abhor an Egyptian, for you were a stranger in his land.

Rashi- THOU SHALT NOT ABHOR AN EGYPTIAN all in all (utterly), although they cast your male children into the river. And what is the reason that you should not abhor him utterly? Because they were your hosts in time of need (during

Joseph's reign when the neighbouring countries suffered from famine); therefore although they sinned against you do not utterly abhor him, but —

15. Ibn Ezra (R. Avraham b. Ezra), Shemot 14:13

יש לתמוה, איך יירא מחנה גדול של שש מאות אלף איש מהרודפים אחריהם, ולמה לא ילחמו על נפשם ועל בניהם? התשובה, כי המצרים היו אדונים לישראל, וזה הדור היוצא ממצרים למד מנעוריו לסבול עול מצרים ונפשו שפלה, ואיך יוכל עתה להלחם עם אדוניו, והיו ישראל נרפים ואינם מלומדים למלחמה.

16. Ein Aya (R. AY Kook, 1865-1935) Berakhot vol. 1, #114

עיקר הכונה העליונה של יציאה ברכוש גדול, היה כדי לרומם את רוח העם שניתן בשפל מצב העבדות שנים רבות